

УДК 378.1**СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
СТУДЕНТІВ***Чижик В.М., к.т.н., асистент
chyzhyk88@gmail.com**Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасний ринок праці диктує вимоги як для роботодавців та і для працівників. Випускники повинні впевнено володіти професійними навичками, оригінально мислити та із творчим підходом вирішувати поставлені завдання. До загальних обов'язкових вмінь випускників слід віднести: технологічні та комунікаційні навички і аналітичні здібності.

Що стосується технологічних навичок, то звичайно, роботодавці обирають працівників з високим рівнем комп'ютерної грамотності та знаннями новітніх технологій. Наприклад, важливі навички роботи з обробкою великих масивів даних, штучним інтелектом та машинним навчанням.

Провідну роль мають комунікаційні навички. Роботодавці вимагають від своїх працівників вміння ефективно спілкуватися, як у письмовій, так і в усній формі. Комунікаційні навички є важливими для співпраці з колегами та клієнтами.

Аналітичні здібності дозволяють працівнику розуміти та аналізувати дані, що може бути корисним для розробки та вдосконалення різних стратегій, наприклад, маркетингових або фінансових.

Забезпечення високого професійного рівня випускників, вигідної, конкурентної позиції на жорсткому ринку праці можливе лише за умови надання якісної інноваційної освіти.

Під поняттям якість освіти, зазвичай, розуміють – комплекс характеристик освітнього процесу, що визначають послідовне та практично ефективно формування компетентності та професійної свідомості. Це певний рівень знань і вмінь, розумового, фізичного й морального розвитку, якого досягли випускники освітнього закладу відповідно до запланованих цілей навчання і виховання [1].

Якість надання освітніх послуг може бути оцінена за допомогою різноманітних факторів: таких як якість викладання, наявність необхідних ресурсів та інфраструктури, рівень досвіду та кваліфікації викладачів, ступінь діалогу та співпраці між студентами та

викладачами, рівень підготовки студентів для роботи на ринку праці, рівень міжнародної співпраці тощо.

Для забезпечення високої якості надання освітніх послуг важливо мати чіткий план дій та стратегію, зосереджену на потребах студентів, розвивати викладацькі методики, забезпечувати студентам наявність необхідних ресурсів та інфраструктури, працювати над розвитком кваліфікації викладачів та підвищенням їхньої мотивації, створювати сприятливу та інклюзивну атмосферу, сприяти міжнародній співпраці та обміну знаннями. Необхідні кроки щодо підвищення якості української вищої освіти [2]:

а) зростання авторитетності університетів, випускників, забезпечення галузей економіки кваліфікованими кадрами, їх працевлаштування;

б) взаємодія із бізнесом, ріст запитів на наукові розробки вчених, їх практичну реалізацію. Організація сучасної бізнес-практики, створення навчально-наукових центрів;

в) розвиток наукових досліджень і посилення їх впливу на освіту та науку в Україні і за її межами;

г) широке запровадження онлайн-освіти, збільшення різноманітних курсів навчання, освіти дорослих, активізація міжнародної діяльності;

д) підвищення якості освітнього процесу, запровадження сучасних освітніх технологій, «перевернутого» навчання тощо;

е) відродження української школи, підтримка творчих учнів;

є) автономія університетів, їх структурних підрозділів, посилення ролі і відповідальності колективів кафедр, інститутів, факультетів, відокремлених підрозділів;

ж) формування у студентства здатності до постійного оновлення знань, рання профорієнтація, пошук талановитих студентів, ефективних методів мотивації студентів і викладачів, їх соціальний захист.

Метою впровадження освітніх інновацій є забезпечення відповідності професійної підготовки фахівців сучасним вимогам ринку праці. На сьогоднішній день, знання та навички, які набуває студент у процесі навчання, повинні відповідати потребам ринку праці. В цьому контексті, впровадження новітніх методик навчання, технологій та підходів до професійної підготовки стає необхідністю. Деякі з основних інновацій, які можуть бути впроваджені у професійну підготовку фахівців, включають наступні:

а) професійне стажування та практика: включення практики та стажування у навчальний процес може забезпечити студентам практичний досвід та допомогти в розвитку навичок, необхідних для роботи в конкретній професії;

б) використання новітніх технологій: використання новітніх технологій та інструментів може забезпечити більш ефективно та зручне навчання, наприклад, використання онлайн-курсів, відеоуроків, електронних підручників та інших інтерактивних засобів;

в) індивідуальний підхід: забезпечення індивідуального підходу до навчання може допомогти студентам розвивати свої навички та здібності в межах конкретної професії, а також забезпечити їм необхідну підтримку та підготовку до викликів, які можуть виникнути у процесі роботи;

г) міждисциплінарність: впровадження міждисциплінарних програм та курсів може допомогти студентам розширювати свої знання та навички, розуміти взаємозв'язки між різними галузями та вирішувати складні завдання в межах конкретної професії;

д) залучення працедавців до освітнього процесу: є важливим елементом професійної підготовки студентів та сприяє більш ефективному використанню освіти в практиці. Це означає, що під час навчання студенти мають можливість зустрічатися з представниками різних компаній та підприємств, а також брати участь у проектах, які розробляються у співпраці з практикуючими фахівцями.

Залучення працедавців може мати декілька форм. Наприклад гостьові лекції та семінари, спільні проекти та завдання, співпраця з кар'єрними центрами.

Література:

1. Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/yakist-osviti>. (дата звернення 07.03.2023).

2. Ніколаєнко С.М. Якість вищої освіти – запорука конкурентоспроможності українських університетів. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. Київ, 2020. № 2(2). С. 1–7. URL: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/104>. (дата звернення 06.03.2023).